KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä lokakuuta 2005,

tiettyjen Korean tasavallasta peräisin olevien rauta- tai teräsköysien ja -kaapelien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä

(2005/739/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Menettelyn aloittaminen

(1) Komissio ilmoitti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 20 päivänä marraskuuta 2004 julkaistulla ilmoituksella ([2]), jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus', että tiettyjen Korean tasavallasta, jäljempänä 'Korea', peräisin olevien rauta- tai teräsköysien ja -kaapelien tuonnissa yhteisöön aloitetaan polkumyynnin vastainen menettely.

(2) Polkumyynnin vastainen menettely aloitettiin sen jälkeen, kun Euroopan teräsköysiteollisuutta edustava "Liaison Committee of European Wire Rope Industries", jäljempänä 'EWRIS' tai 'valituksen tekijä', oli 11 päivänä lokakuuta 2004 tehnyt asiasta valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa huomattavan osan eli tässä tapauksessa yli 50 prosenttia rauta- tai teräsköysien ja -kaapelien kokonaistuotannosta yhteisössä. Valituksessa esitetty näyttö tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnistä ja tästä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi oikeuttamaan menettelyn aloittaminen.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12).

([2]) EUVL C 283, 20.11.2004, s. 6.

1.1 *Muista maista peräisin olevaa rauta- tai teräsköysien ja -kaapelien tuontia koskevat voimassa olevat toimenpiteet ja vireillä olevat tutkimukset*

(3) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1796/1999 ([3]) elokuussa 1999 käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Etelä-Afrikasta, Intiasta, Kiinan kansantasavallasta, Meksikosta, Puolasta, Ukrainasta ja Unkarista peräisin olevien teräsköysien ja -kaapelien tuonnissa. Käyttöön otettu toimenpide oli arvotulli, jonka soveltamisalan ulkopuolelle jäivät yksi eteläafrikkalainen, yksi intialainen, yksi meksikolainen ja yksi ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja, joiden esittämät sitoumukset hyväksyttiin komission päätöksellä 1999/572/EY ([4]). Komissio peruutti asetuksella (EY) N:o 1678/2003 ([5]) edellä mainitun ukrainalaisen vientiä harjoittavan tuottajan sitoumuksen, ja neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1674/2003 ([6]) tämän viejän osalta käyttöön vastaavan arvon perusteella kannettavan polkumyyntitullin.

(4) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1601/2001 ([7]) käyttöön lopullisen polkumyyntitullin tiettyjen Thaimaasta, Tšekistä, Turkista ja Venäjältä peräisin olevien rauta- tai teräsköysien ja -kaapelien tuonnissa. Käyttöön otettu toimenpide oli arvotulli, jonka soveltamisalan ulkopuolelle jäivät kuitenkin yksi thaimaalainen, yksi tšekkiläinen, yksi venäläinen ja kaksi turkkilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, joiden esittämät sitoumukset hyväksyttiin komission asetuksella (EY) N:o 230/2001 ([8]) ja komission päätöksellä 2001/602/EY ([9]). Kahden turkkilaisen vientiä harjoittavan tuottajan sitoumukset on peruutettu komission asetuksilla (EY) N:o 2303/2002 ([10]) ja 1274/2003 ([11]).

(5) Sittemmin saatiin neuvoston perusasetuksen 13 artiklan mukaisessa tutkimuksessa selville, että toimenpiteitä kierrettiin tuomalla Ukrainasta peräisin olevia tuotteita Moldovasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia tuotteita Marokosta. Sen vuoksi Ukrainasta peräisin olevassa tuonnissa käyttöön otettu polkumyyntitulli laajennettiin koskemaan samanlaisten teräsköysien ja kaapelien tuontia Moldovasta ([12]). Kiinan kansantasavallasta peräisin olevassa tuonnissa käyttöön otettu lopullinen polkumyyntitulli laajennettiin vastaavasti koskemaan samanlaisten teräsköysien ja -kaapelien tuontia Marokosta ([13]) lukuun ottamatta marokkolaisten tuottajien valmistamia tuotteita.

([3]) EYVL L 217, 17.8.1999, s. 1.
([4]) EYVL L 217, 17.8.1999, s. 63.
([5]) EUVL L 238, 25.9.2003, s. 13.
([6]) EUVL L 238, 25.9.2003, s. 1.
([7]) EYVL L 211, 4.8.2001, s. 1.
([8]) EYVL L 34, 3.2.2001, s. 4.
([9]) EYVL L 211, 4.8.2001, s. 47.
([10]) EYVL L 348, 21.12.2002, s. 80.
([11]) EUVL L 180, 18.7.2003, s. 34.
([12]) EUVL L 120, 24.4.2004, s. 1.
([13]) EUVL L 328, 30.10.2004, s. 1.

(6) Julkaistuaan ilmoituksen Etelä-Afrikasta, Intiasta, Kiinan kansantasavallasta, Meksikosta, Puolasta, Ukrainasta ja Unkarista peräisin olevien rauta- tai teräsköysien ja -kaapelien tuonnissa voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä ([14]) komissio vastaanotti 17 päivänä toukokuuta 2004 näitä toimenpiteitä koskevan, perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelupyynnön.

(7) Pyynnön esitti EWRIS, jäljempänä 'pyynnön esittäjä', sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa huomattavan osan eli tässä tapauksessa yli 50 prosenttia rauta- tai teräsköysien ja -kaapelien kokonaistuotannosta yhteisössä. Pyyntöä perusteltiin sillä, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon jatkumiseen tai toistumiseen.

(8) Tämän jälkeen pantiin perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti vireille Etelä-Afrikasta, Intiasta, Kiinan kansantasavallasta ja Ukrainasta peräisin olevien rauta- tai teräsköysien ja -kaapelien tuonnissa käyttöön otettujen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu. Tämä tarkastelu on edelleen vireillä.

(9) Tässä asiakirjassa käsitellään kuitenkin vain Koreasta peräisin olevaa tuontia eli edellä 1 ja 2 kappaleessa mainittua tutkimusta.

1.2 *Menettelyn osapuolet*

(10) Komissio ilmoitti virallisesti menettelyn aloittamisesta korealaisille vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille/kauppiaille ja näiden järjestöille, tavarantoimittajille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, asianomaisen viejämaan edustajille sekä valituksen tehneille ja muille yhteisön tuottajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää kuulemista menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(11) Koska valituksessa mainittiin runsaasti yhteisön tuottajia, korealaisia vientiä harjoittavia tuottajia ja yhteisön tuojia, menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa esitettiin perusasetuksen 17 artiklan mukaisen otantamenettelyn käyttöä.

(12) Jotta komissio voisi päättää otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen, kaikkia yhteisön tuottajia, yhteisön tuojia ja vientiä harjoittavia tuottajia pyydettiin ilmoittautumaan komissiolle ja toimittamaan menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen mukaisesti perustiedot tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvästä liiketoiminnastaan 1 päivänä heinäkuuta 2003 ja 30 päivänä kesäkuuta 2004 väliseltä ajalta.

(13) Kun vientiä harjoittavien tuottajien toimittamat tiedot oli käyty läpi, otokseen valittiin kolme yritystä yhteisöön suuntautuvan viennin määrän perusteella. Yksi valituista vientiä harjoittavista tuottajista kuitenkin vetäytyi sittemmin yhteistyöstä, joten otokseen otettiin seuraavaksi suurin viejä. Lopulliseen otokseen kuuluivat seuraavat yritykset:

— Kiswire Ltd,

— DSR Wire Corporation,

— Chung-Woo Rope Co., Ltd.

(14) Vain yksi etuyhteydetön tarkasteltavana olevaa tuotetta asianomaisesta maasta tosiasiallisesti tuova tuoja palautti otantalomakkeen ja ilmaisi halukkuutensa jatkaa yhteistyötä komission kanssa. Näin ollen komission yksiköt päättivät olla soveltamatta otantaa etuyhteydettömien tuojien osalta ja lähettää kyselylomakkeen edellä mainitulle tuojalle.

(15) Valitus tehtiin 21 yhteisön tuottajan puolesta. Komissio pyysi näitä 21 yritystä ja muita tiedossaan olleita tuottajia yhteistyöhön lähettämällä niiden täytettäväksi otantalomakkeen. Seitsemäntoista yritystä palautti lomakkeen määräajassa asianmukaisesti täytettynä ja suostui virallisesti jatkamaan yhteistyötä tutkimuksessa. Otantalomakkeen kysymykset koskivat tiettyjen "makrotason" vahingon osoittimien kuten tuotantokapasiteetin ja -määrän, varastojen, myynnin määrän ja arvon sekä henkilöstön määrän muutoksia. Yhteistyöhön suostumuksensa antaneista seitsemästätoista tuottajasta otokseen valittiin seuraavat viisi:

— BTS Drahtseile GmbH (Saksa),

— Cables y Alambres Especiales, SA (Espanja),

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH (Saksa),

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA (Portugali),

— Trefileurope, SA (Ranska).

(16) Komissio lähetti kyselylomakkeet otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille ja yhteisön tuottajille sekä muille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan. Kyselylomakkeen palauttivat otokseen valitut kolme korealaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, yksi yhteisön tuoja, joka on etuyhteydessä yhteen mainituista korealaisista viejistä, otokseen valitut viisi yhteisön tuotannonalaan kuuluvaa tuottajaa, yhteistyöhön suostunut etuyhteydetön tuoja, kaksi raaka-aineiden toimittajaa ja kymmenen käyttäjää.

([14]) EUVL C 272, 13.11.2003, s. 2.

(17) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä aiheutuneen vahingon ja yhteisön edun alustavaa määrittämistä varten tarvitsemansa tiedot. Tarkastuskäyntejä suoritettiin seuraavien yritysten toimitiloissa:

a) Yhteisön tuotannonalaan kuuluvat tuottajat

— BTS Drahtseile GmbH, Gelsenkirchen (Saksa),

— Cables y Alambres Especiales, SA, Bilbao (Espanja),

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH, Kirkel (Saksa),

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA, Gemunde (Portugali),

— Trefileurope SA, Bourg en Bresse (Ranska).

b) Etuyhteydetön tuoja

— Interkabel GmbH, Solms (Saksa).

c) Korealaiset vientiä harjoittavat tuottajat

— Kiswire Ltd, Seoul,

— DSR Wire Corporation, Suncheon,

— Chung-Woo Rope Co., Ltd., Busan.

1.3 *Tutkimusajanjakso*

(18) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2003 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Kehityssuuntausten tarkastelu vahinkoanalyysin yhteydessä kattoi 1 päivän tammikuuta 2001 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

2. **Tarkasteltavana oleva tuote ja samankaltainen tuote**

2.1 *Tarkasteltavana oleva tuote*

(19) Tarkasteltavana oleva tuote on Koreasta peräisin olevat rauta- tai teräsköydet sekä -kaapelit, joiden poikkileikkauksen suurin läpimitta on yli 3 mm, mukaan luettuina lukitut köydet sekä sellaiset, joissa on liitos- ja muita osia, lukuun ottamatta ruostumattomasta teräksestä valmistettuja köysiä ja kaapeleita, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'. Tällaiset tuotteet luokitellaan yleensä CN-koodeihin 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 ja 7312 10 99.

2.2 *Samankaltainen tuote*

(20) Yhteisön tuojia edustavan järjestön (EWRIA) mukaan yhteisöön tuotavat tuotteet eroavat olennaisesti yhteisössä valmistettavista ja myytävistä tuotteista eikä niitä pitäisi verrata toisiinsa. Tätä samaa väittämää oli käsitelty perusteellisesti asetuksessa (EY) N:o 230/2001, jossa oli tultu siihen tulokseen, että yhteisön tuotannonalan tuottamia tuotteita on pidettävä samankaltaisina tuotteina. Koska EWRIA ei tuonut esiin uusia näkökohtia, vahvistetaan edellä mainitun asetuksen päätelmät.

(21) Tässä tutkimuksessa kävi ilmi, että vientiä harjoittavien tuottajien viemät tuotteet ja yhteisön tuottajien tuottamat ja yhteisön markkinoilla myymät tuotteet ovat fyysisiltä ja teknisiltä perusominaisuuksiltaan sekä käyttötarkoituksiltaan samanlaisia, joten niiden katsotaan olevan perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita. Sama koskee korealaisten tuottajien valmistamia ja kotimarkkinoillaan Koreassa myymiä tuotteita.

3. **Polkumyynti**

3.1 *Normaaliarvo*

3.1.1 Yleinen edustavuus

(22) Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio tutki ensin kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osalta, oliko sen rauta- tai teräsköysien ja -kaapelien kotimarkkinamyynti edustavaa, toisin sanoen oliko tämän myynnin kokonaismäärä vähintään 5 prosenttia tuottajan yhteisöön suuntautuvan viennin kokonaismäärästä.

3.1.2 Tuotelajien vertailukelpoisuus

(23) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt raudasta tai teräksestä valmistetut köysi- ja kaapelilajit, jotka ovat samanlaisia kuin yhteisöön viedyt lajit tai suoraan niihin verrattavissa. Komissio piti kotimarkkinoilla myytyjä ja yhteisöön vietyjä tuotelajeja suoraan vertailukelpoisina, jos niiden säieluku, säikeiden lankaluku ja -rakenne, köyden sydän ja murtolujuus, langan ominaisuudet sekä köyden erityisominaisuudet, pinnoitus ja halkaisija olivat samanlaiset.

3.1.3 Tuotelajikohtainen edustavuus

(24) Jos vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinoillaan myymä tuotelaji oli todettu yhteisöön vietyjen raudasta tai teräksestä valmistettujen köysi- ja kaapelilajien kanssa suoraan vertailukelpoiseksi, selvitettiin, oliko tuotelajin kotimarkkinamyynti ollut riittävän edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyyntiä pidettiin riittävän edustavana, jos sen kotimarkkinamyynti vastasi tutkimusajanjaksona vähintään 5:tä prosenttia vertailukelpoisen tuotelajin yhteisöön viedystä määrästä. Kävi ilmi, että yhteisöön viedyistä tuotelajeista suurimman osan kotimarkkinamyynti oli edustavaa.

3.1.4 Tavanomaisen kaupankäynnin määrittäminen

(25) Tämän jälkeen komissio selvitti, voitiinko kunkin yrityksen kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti tavanomaisessa kaupankäynnissä.

(26) Tätä varten määritettiin, kuinka suuri osuus kunkin viedyn tuotelajin myynnistä kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille oli tutkimusajanjakson aikana tappiollista.

a) Jos yli 80 prosenttia tuotelajin kotimarkkinamyynnistä tapahtui vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla ja jos sen myyntihintojen painotettu keskiarvo oli vähintään sama kuin tuotantokustannusten painotettu keskiarvo, kyseisen lajin normaaliarvoksi määritettiin sen kaikessa kotimarkkinamyynnissä veloitettujen hintojen painotettu keskiarvo.

b) Jos vähintään 10 mutta enintään 80 prosenttia tuotelajin kotimarkkinamyynnistä tapahtui vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla, lajin normaaliarvoksi määritettiin sen vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla tapahtuneessa kotimarkkinamyynnissä veloitettujen hintojen painotettu keskiarvo.

c) Jos alle 10 prosenttia tuotelajin kotimarkkinamyynnistä tapahtui vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla, sitä ei katsottu myydyn tavanomaisessa kaupankäynnissä, mistä syystä normaaliarvon määrittämisessä oli sovellettava toista menetelmää.

(27) Näillä perusteilla tultiin siihen tulokseen, että valtaosaa yhteisöön viedyistä tuotelajeista myytiin kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä.

3.1.5 Tosiasiallisiin kotimarkkinahintoihin perustuva normaaliarvo

(28) Tutkittujen yritysten yhteisöön vietäväksi myymille tuotelajeille, joiden osalta täyttyivät 3.1.3 kohdassa ja 3.1.4 kohdan a ja b alakohdassa esitetyt edellytykset, normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti niiden tosiasiallisten hintojen perusteella, jotka riippumattomat asiakkaat tutkimusajanjaksona maksoivat tai jotka tulivat heidän maksettavakseen vastaavista tuotelajeista Korean kotimarkkinoilla.

3.1.6 Muiden korealaistuottajien kotimarkkinahintoihin perustuva normaaliarvo

(29) Jos tuotelajin osalta täyttyivät 3.1.4 kohdan c alakohdassa esitetyt edellytykset tai vientiä harjoittavien tuottajien myynti Korean kotimarkkinoilla ei ollut 3.1.3 kohdan mukaisesti edustavaa, selvitettiin ensin, oliko kyseisen tuotelajin normaalihinta mahdollista määrittää muiden korealaistuottajien myyntihintojen perusteella. Kävi kuitenkin ilmi, että markkinoilla on runsaasti erilaisia raudasta tai teräksestä valmistettuja köysi- ja kaapelimalleja ja että lopulliseen myyntihintaan vaikuttavat monet eri tekijät. Koska myynnissä olevat mallit eroavat eri suhteissa toisistaan, olisi jouduttu tekemään monenlaisia, väistämättä arvioihin perustuvia oikaisuja. Sen vuoksi katsottiin, että oli tarkoituksenmukaisempaa muodostaa normaaliarvo laskennallisesti.

3.1.7 Laskennalliseen arvoon perustuva normaaliarvo

(30) Näin ollen edellä 29 kappaleessa mainittujen tuotelajien normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(31) Normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti lisäämällä asianomaisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien keskimääräisiin tuotantokustannuksiin tutkimusajanjaksona niiden samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjaksona liittyneet myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä kyseisestä myynnistä saama painotettu keskimääräinen voitto. Tuotantokustannuksia, jotka oli kirjattu virheellisesti erään yrityksen osalta, sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia oli joiltakin osin tarpeen oikaista, ennen kuin niitä käytettiin tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen myynnin määrittämiseen ja normaaliarvon muodostamiseen.

(32) Kaikkien asianomaisten vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin kotimarkkinoilla sisältyi myös muita kuin liiketoiminnan kuluja. Nämä viejät myös vähensivät myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista tuloeriä, joilla ei ollut yhteyttä samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyyntiin.

(33) Tutkimuksessa kävi ilmi, ettei osa näistä tuloista ja kuluista voinut liittyä samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyyntiin eikä niitä sen vuoksi olisi pitänyt kirjata myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiksi tai vähentää niistä. Näin ollen muut kuin liiketoimintaan liittyneet tulot ja kulut jätettiin kirjaamatta myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiksi.

3.2 *Vientihinta*

(34) Kaikissa tapauksissa, joissa tarkasteltavana olevaa tuotetta oli viety riippumattomille asiakkaille yhteisöön, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.

(35) Jos vienti tapahtui etuyhteydessä olevan tuojan kautta, vientihinta muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle ja jota oikaistiin asianmukaisesti kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneiden kustannusten sekä voiton huomioon ottamiseksi. Tässä käytettiin etuyhteydessä olevan tuojan omia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia. Koska luotettavampia tietoja ei ollut käytettävissä, kohtuulliseksi voittomarginaaliksi arvioitiin 5 prosenttia. Tätä voittomarginaalia oli käytetty aiemmassa saman tuotteen tuontia koskeneessa polkumyyntitutkimuksessa, jonka lopulliset päätelmät julkaistiin neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1601/2001 ([15]). Komission tiedossa ei ollut mitään, mikä olisi osoittanut marginaalin olevan epäasianmukainen.

3.3 *Vertailu*

(36) Normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla. Jotta vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Asianmukaiset oikaisut hyväksyttiin kaikissa tapauksissa, joissa niitä pidettiin kohtuullisina ja paikkansa pitävinä ja joissa niistä esitettiin todennettu näyttö. Näin ollen oikaisuja tehtiin alennuksissa, hyvityksissä, palkkioissa, maa- ja merirahdeissa, pakkaus-, luotto-, vakuutus-, pankki-, käsittely- ja lastauskuluissa sekä muissa tekijöissä todettujen erojen perusteella.

(37) Kaikki vientiä harjoittavat tuottajat pyysivät normaaliarvon oikaisua kotimarkkinoilla aiheutuneiden luottokustannusten perusteella. Kaikki korealaiset vientiä harjoittavat tuottajat käyttivät kuitenkin avointa luottojärjestelmää, eikä oikaisun perusteeksi esitettyjä luottokustannuksia voitu mitenkään yhdistää kyseisiin kotimaan myyntitapahtumiin. Näin ollen ei voitu näyttää toteen, että tämä tekijä olisi vaikuttanut hintaan ja hinnan vertailukelpoisuuteen, kuten perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa edellytetään. Sen vuoksi nämä oikaisupyynnöt oli hylättävä.

(38) Kaikki vientiä harjoittavat tuottajat pyysivät oikaisua myös yhteisöön viennistä aiheutuneiden luottokustannusten perusteella. Oikaisut hyväksyttiin, mutta ilmoitetut määrät olivat todellista alhaisempia, ja niitä jouduttiin korjaamaan tarkastuskäyntien yhteydessä.

(39) Asianomaiset vientiä harjoittavat tuottajat pyysivät perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaisesti oikaisua tuontimaksujen ja välillisten verojen erojen perusteella. Kahden vientiä harjoittavan tuottajan osalta todettiin, että ne olivat saaneet tuontimaksujen palautusta enemmän kuin olivat tuontimaksuja maksaneet. Onkin epätodennäköistä, että palautukset olisivat koskeneet vain sellaisia maahantuotuja osia, jotka vietiin myöhemmin maasta vientituotteiden osina. Lisäksi kahden vientiä harjoittavan tuottajan rauta- tai teräsköysien ja -kaapelien viennin yhteydessä saamat palautukset eivät olleet yhteydessä raaka-aineista maksettuihin tuontimaksuihin, vaan palautuksia maksettiin riippumatta siitä, oliko vientituotteen valmistamisessa käytetty tuontiraaka-aineita. Näin ollen katsottiin, ettei perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaista tuontimaksujen palautusta ollut tapahtunut. Joka tapauksessa yksikään asianomaisista vientiä harjoittavista tuottajista ei pystynyt osoittamaan, perittiinkö samankaltaisen tuotteen kotimarkkinoilla myynnin yhteydessä tuontimaksuja tai välillisiä veroja tai minkä suuruisia nämä maksut tai verot olivat. Vaikutuksia hintojen vertailukelpoisuuteen ei siis voitu näyttää toteen. Näin ollen edellä mainitun säännöksen edellytyksistä yksikään ei täyttynyt, ja kaikki oikaisupyynnöt oli hylättävä.

(40) Yhden vientiä harjoittavan tuottajan todettiin maksaneen palkkiota siihen etuyhteydessä olevalle tuojalle toimista, jotka liittyivät kyseisen tuottajan rauta- tai teräsköysien ja -kaapelien vientiin riippumattomille asiakkaille yhteisössä. Koska tämän palkkion katsottiin vaikuttaneen hintaan ja hintojen vertailukelpoisuuteen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti, kyseisen myynnin osalta tehtiin vastaava oikaisu.

(41) Kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysi oikaisua sekä kotimarkkina- että vientimyynnin osalta muiden tekijöiden erojen eli sellaisten kustannusten perusteella, joita niille oli joidenkin myyntitapahtumien yhteydessä asiakkaan vaatimuksesta aiheutunut tarkastusmaksuista ja ulkopuolisesta valmistuksesta (liitososien lisäämisestä). Tällaisten kustannusten katsottiin soveltuvan paremmin fyysisten ominaisuuksien erojen huomioon ottamiseksi tehtävän oikaisun perusteeksi. Oikaisu tehtiin vientiä harjoittavien tuottajien maksamien tosiasiallisten tarkastusmaksujen ja ulkopuolisesta valmistuksesta aiheutuneiden kulujen mukaisesti.

(42) Yksi vientiä harjoittava tuottaja pyysi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan mukaista oikaisua kaupan portaan erojen huomioon ottamiseksi. Tuotetta kuitenkin myytiin kotimarkkinoilla kansallisille jakeluyhtiöille. Tämä kaupan porras on verrattavissa portaaseen, jossa tuotetta myydään etuyhteydessä olevalle tuojalle laskennallisen vientihinnan muodostamisen jälkeen, eikä oikaisuun siis ollut aihetta.

3.4 *Tutkittujen yritysten polkumyyntimarginaali*

(43) Perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti kunkin vientiä harjoittavan tuottajan edellä kuvatulla tavalla määritettyä painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin sen vientihintojen painotettuun keskiarvoon tuotelajeittain.

([15]) EYVL L 211, 4.8.2001, s. 1, johdanto-osan 25 kappale.

(44) Edellä olevan perusteella määriteltiin yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille seuraavat polkumyyntimarginaalit, jotka ilmaistaan prosentteina CIF-nettohinnasta vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana:

— Kiswire Ltd – 8,4 %,

— DSR Wire Corporation 0,7 %,

— Chung-Woo Rope Co., Ltd – 6,1 %.

(45) Otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimineiden viejien vientihintojen todettiin valtaosin vastanneen otokseen kuuluneiden viejien hintoja. Koska tiedossa ei ollut mitään, mikä olisi osoittanut päinvastaista, otannan tulosten katsottiin edustavan kaikkia muitakin viejiä. Huomattakoon vielä, että sekä muiden yhteistyössä toimineiden että yhteistyöstä kieltäytyneiden viejien osuus yhteisön kulutuksesta tutkimusajanjaksona oli noin 0,5 prosenttia. Näistä syistä katsottiin, että vaikka tämä tuonti ylittää polkumyynnille määritetyn vähimmäistason, yksistään sen vaikutuksesta ei yhteisön tuotannonalalle olisi aiheutunut vahinkoa.

3.5 *Päätelmät*

(46) Perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaan polkumyynnin vastainen menettely päätetään, jos vahvistetaan, että polkumyyntimarginaali on vähemmän kuin kaksi prosenttia.

(47) Sen vuoksi ja edellä olevien havaintojen perusteella tämä menettely olisi päätettävä.

(48) Edellä olevien polkumyyntiä koskevien päätelmien perusteella ja perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jonka mukaan menettely päätetään välittömästi, jos polkumyyntimarginaalit ovat vähimmäistasoa, katsottiin, ettei vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevia päätelmiä ollut tarpeen tehdä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Päätetään polkumyynnin vastainen menettely, joka koskee Korean tasavallasta peräisin olevia rauta- tai teräsköysiä sekä -kaapeleita, joiden poikkileikkauksen suurin läpimitta on yli 3 mm, mukaan luettuina lukitut köydet sekä sellaiset, joissa on liitos- ja muita osia, lukuun ottamatta ruostumattomasta teräksestä valmistettuja köysiä ja kaapeleita, ja jotka luokitellaan yleensä CN-koodeihin 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 ja 7312 10 99.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä lokakuuta 2005.

Komission puolesta

Peter MANDELSON

Komission jäsen